

Книга Даниїла - Номер п'ятдесят три

Розкриті пророчі видіння: розуміння останніх днів через досвід Даниїла

Jeff Pippenger

2024-01-17

Усі пророки більше говорять про останні дні, ніж про ті дні, в яких вони жили.

Кожен із давніх пророків говорив меншою мірою для свого часу, ніж для нашого, тож їхнє пророкування чинне для нас. 'А все це сталося з ними як приклади; і вони написані для нашого напоумлення, на яких прийшли кінці віків.' 1 Коринтян 10:11. 'Не собі самим, а нам вони служили тим, що нині звіщено вам тими, хто проповідував вам Євангеліє Святим Духом, посланим з неба; в що й ангели бажають вникнути.' 1 Петра 1:12

"Біблія накопичила й збрала воедино свої скарби для цього останнього покоління. Усі великі події та урочисті діяння історії Старого Заповіту повторювалися і повторюються в церкві в ці останні дні." Вибрані повідомлення, книга 3, 338, 339.

Даниїл представляє Божий народ, який в останні дні через пророче Слово виявив, що був розсіяний. Коли вони усвідомлюють цей факт, від них вимагається виконати молитву з двадцять шостої глави книги Левіт, а також молитву про розуміння останньої пророчої таємниці, яка знімається з печаті безпосередньо перед закриттям випробувального часу, як це представлено молитвою Даниїла у другому розділі. Якщо і коли вони увійдуть у досвід Даниїла, ангел Гавриїл доторкнеться до них, сповістить і промовить до них з метою дати їм "уміння та розуміння". Мудрі — це ті, хто "розуміють" "примноження знання", коли пророча таємниця знімається з печаті.

І він сповістив мене, і говорив зі мною, і сказав: О, Даниїле, тепер я прийшов, щоб дати тобі мудрість і розуміння. На початку твоїх благань вийшло повеління, і я прийшов, щоб сповістити тобі; бо ти вельми улюблений; тому зрозумій слово і розважся над видінням. Даниїла 9:22, 23.

Видіння, яке Даниїлові велено розглянути, — це видіння «тагеһ», видіння явлення. Гавриїл не завершив роботу, доручену йому у восьмому розділі, коли йому було сказано зробити так, щоб Даниїл зрозумів видіння «тагеһ». У дев'ятому розділі він повернувся, щоб завершити тлумачення. У дев'ятому розділі Даниїл уже не живе за часів вавилонського царства, а за часів Мідо-перської імперії.

Коли Гавриїл наставляє Даниїла «зрозуміти справу» і «зважити на видіння», він визначає процес розумового розрізнення, який хоче, щоб Даниїл застосував. Слова, перекладені як «зрозуміти» і «зважити», — це одне й те саме єврейське слово. Це слово — «biyn» і воно означає розумово відокремлювати. Єврейське слово, перекладене як «справа», — «dabar» і означає «слово». Отже, Гавриїл сповіщає Даниїлові та тим, кого він представляє в останні дні, щоб вони правильно розділяли Слово істини.

Старайся представити себе Богові випробуваним, робітником, якому нема чого соромитися, що правильно подає слово правди. 2 Тимофія 2:15.

Слово "matter" також уживається Даниїлом у десятому розділі, першому вірші, де його тричі перекладено як "thing".

У третьому році Кіра, царя Персії, було відкрито Даниїлові, якого називали Валтасаром, слово; і те слово було правдиве, але призначений час був далекий; і він зрозумів те слово й мав розуміння у видінні. Даниїла 10:1.

У цьому вірші слово "vision" — це видіння "mareh" явлення, і Даниїл мав розуміння як щодо речі (справи), так і щодо видіння ("mareh"). У двадцять третьому вірші дев'ятого розділу Гавриїл настановив Даниїла правильно розділити справу і видіння, а в першому вірші десятого розділу він має розуміння і справи (речі), і видіння ("mareh"). У дев'ятому розділі Гавриїл повідомляє Даниїлові, щоб він розпізнав відмінність (правильно розділив) між справою і видінням. Видіння — це видіння "mareh", а "справа" або "річ" — це видіння "chazon".

У восьмому розділі окреслено обидва видіння і зазначено між ними відмінність, бо Даниїл бажав зрозуміти видіння "chazon", а Гавриїлові було наказано пояснити Даниїлові видіння "mareh". Коли Гавриїл розпочинає свою працю з тим, щоб Даниїл зрозумів "справу" та "видіння", він звертає увагу Даниїла на те, що це два різні видіння.

І він сповістив мене, і говорив зі мною, і сказав: О Даниїле, тепер я прийшов, щоб дати тобі розуміння та пізнання. На початку твоїх благань вийшло слово, і я прийшов, щоб показати тобі; бо ти дуже улюблений; тому зрозумій це слово й розваж над видінням. Сімдесят тижнів визначено для твого народу та для твого святого міста, щоб покласти край переступу, покінчити з гріхами, учинити примирення за беззаконня, запровадити вічну праведність, запечатати видіння й пророцтво та помазати Святе Святих. Тож знай і зрозумій: від виходу слова про відновлення та відбудову Єрусалима до Месії, Князя, буде сім тижнів і шістьдесят два тижні; вулиця та мур будуть знову збудовані, навіть у тяжкі часи. А після шістьдесяти двох тижнів Месія буде відтятий, але не за Себе; і народ князя, що прийде, зруйнує місто й святиню; і кінець його буде, як повинь; і до кінця війни визначені спустошення. І він утвердить завіт із багатьма на один тиждень; а в середині тижня припинить жертву й приношення; і через поширення мерзот учинить спустошення аж до завершення, і визначене буде вилите на спустошене. Даниїла 9:22–27.

Гавриїл хотів, щоб Даниїл зрозумів, що елементи як видіння "chazon", так і видіння "mareh" будуть представлені в тлумаченні, яке він дав Даниїлові. Тлумачення мало стосуватися обох видінь, і на Даниїлові лежала відповідальність правильно відрізнити видіння, яке стосувалося попирання святині та воїнства, від видіння, що привело до явлення Христа у Святому Святих 22 жовтня 1844 року.

Гавриїл вказує, що від указу Артаксеркса 457 року до н. е. буде чотириста дев'яносто років, які були «відрізані» від двох тисяч трьохсот років видіння вечорів і ранків, яке було

особливо для юдеїв. У щойно наведених віршах слово «визначено» зустрічається тричі, але це два різні єврейські слова, які в цих віршах обидва перекладено як «визначено». Уперше «визначено» зустрічається у двадцять четвертому вірші, і те єврейське слово — «chathak» і означає «відрізати».

Стверджується, що Ізраїлю було надано випробувальний період, який розпочався з третього указу Артаксеркса і завершився побиттям камінням Стефана у 34 році н. е. Ці чотириста дев'яносто років були «відсічені» і становили коротший пророчий період у межах довшого пророцтва на дві тисячі триста років. Число «чотириста дев'яносто» є символом випробувального часу, як засвідчив Ісус.

Тоді підійшов до Нього Петро й сказав: Господи, скільки разів згрішить проти мене брат мій, і я йому прощу? аж до семи разів? Ісус каже йому: Не кажу тобі: до семи разів, але до сімдесяти разів по сім. Матвія 18:22.

У прощення є межа, і цією межею є число «чотириста дев'яносто». Проміжок у «чотириста дев'яносто» років означає період випробування для юдеїв від їхнього визволення аж до того, як під час побиття Степана камінням сповнилася міра їхнього випробувального часу. Проміжок у «чотириста дев'яносто» років також пов'язаний із прокляттям «семи разів» у двадцять шостому розділі Левіта. У Біблії є лише два місця, де згадується, що земля відпочиває у своїх суботах. Перше з них — у двадцять шостому розділі Левіта.

І якщо й після всього цього ви не послухаетесь Мене, а чинитимете наперекір Мені, тоді Я чинитиму наперекір вам у люті; і Я, так, Я покараю вас сім разів за ваші гріхи. І ви їстимете тіла ваших синів, і тіла ваших дочок їстимете. І знищу ваші висоти, і порубаю ваші різьблені зображення, і повергну ваші трупи на трупи ваших ідолів, і душа Моя гидуватиме вами. І оберну ваші міста на руїни, і ваші святині зроблю спустошенням, і не відчую запаху ваших приємних пахоців. І оберну землю на спустошення; і ваші вороги, що житимуть у ній, будуть вражені цим. І розсію вас серед народів, і витягну меч услід за вами; і ваша земля буде спустошена, а ваші міста — у руїні. Тоді земля відсвяткує свої суботи, поки лежатиме спустошена, а ви будете в землі ваших ворогів; тоді земля відпочине і відсвяткує свої суботи. Поки вона лежатиме спустошена, вона відпочиватиме, бо не відпочивала у ваші суботи, коли ви жили на ній. Левіт 26:27–35.

Покарання «семи разів», на яке чотири рази посилаються у двадцять шостому розділі, визначає, що коли Божий народ буде розсіяний, тоді земля «втшатиметься своїми суботами». Даниїл і три юнаки були розсіяні по землі ворогів на виконання Мойсеєвого прокляття, і це розсіяння на сімдесят років було символічним наочним уроком розсіяння на дві тисячі п'ятсот двадцять років. Це був пророчий наочний урок, подібний до трьох із половиною років посухи за днів Іллі під час переслідування з боку Єзавелі. Ті три з половиною роки представляли три з половиною пророчі роки, що дорівнювали 1260 рокам папського панування з 538 року до 1798 року. Сімдесят років були символом «семи разів», так само як три з половиною роки були символом періоду «пустелі» у 1260 років. Сімдесят років полону Даниїла, про які говорить Єремія, представляли «чотириста дев'яносто» років.

І Господь, Бог їхніх батьків, посилав до них через Своїх посланців, встаючи рано і посилаючи, бо зжалився над Своїм народом і над Своєю оселею; та вони глузували з Божих посланців, зневажали Його слова й знущалися над Його пророками, аж поки не піднявся гнів Господній на Його народ, так що не було вже ліку. Тому Він навів на них царя халдеїв, який мечем повбивав їхніх юнаків у домі їхнього святилища й не змилювався ні над юнаком, ні над дівчиною, ні над старим, ні над похиленим від старості; усіх віддав у його руку. І всі посудини дому Божого, великі й малі, і скарби дому Господнього, і скарби царя та його князів — усе це він відвіз до Вавилону. І спалили дім Божий, і зруйнували мур Єрусалима, і всі його палати попалили вогнем, і знищили всі його коштовні речі. А тих, хто віцілів від меча, він забрав у неволю до Вавилону; і вони були рабами йому та його сином аж до панування перського царства, щоб сповнилося слово Господнє, сказане устами Єремії, — доки земля не відпочине в свої суботи; бо весь час, поки лежала спустошена, вона святкувала суботу, щоб виповнилося сімдесят років. А першого року Кіра, царя Персії, щоб здійснилося слово Господнє, сказане устами Єремії, Господь збудив дух Кіра, царя Персії, і він проголосив по всьому своєму царству та й письмово оголосив, говорячи: Так говорить Кір, цар Персії: Усі царства землі дав мені Господь, Бог небес, і Він наказав мені збудувати Йому дім у Єрусалимі, що в Юдеї. Хто є між вами з усього Його народу? Нехай Господь, його Бог, буде з ним, і нехай він підіймається. 2 Хронік 36:15-23.

Є лише дві згадки у Біблії про відсвяткування землею своїх субот; вони стосуються розсіяння Божого народу та сімдесяти років полону, що означали період, який дозволив би землі відсвяткувати свої суботи. Це дорівнювало кількості суботних років, протягом яких юдеї не дозволяли землі відпочивати. Сімдесятирічний відпочинок землі означав загальну кількість років, протягом яких чинився бунт проти заповіді дозволити землі відпочивати. Проста математика показує, що за «чотириста дев'яносто» років бунту набирається загалом сімдесят років, коли земля не відпочивала.

Чотириста дев'яносто років були відокремлені від двох тисяч трьохсот років як випробувальний період для юдеїв, і ці "чотириста дев'яносто" років мають прямий зв'язок із розсіянням "семи разів" з Левіта двадцять шість.

Видіння "chazon" про потопання і видіння "mareh" про явлення наприкінці двох тисяч трьохсот років є відмінними одне від одного, але вони мають безпосередній зв'язок. Як і у випадку з Даниїлом, народ Божий має правильно розрізняти ці два видіння, водночас визнаючи їхній взаємний зв'язок. Сімдесят років полону, які призвели до трьох указів, що дозволили юдеям повернутися та відбудувати Єрусалим, становили "чотириста дев'яносто" років непослуху юдеїв заповіді про відпочинок землі.

Коли третій указ відкрив для них можливість повернутися й відбудувати, їм було відведено «чотириста дев'яносто» років випробувального періоду, бо їх випробовували таким самим проміжком часу, протягом якого їхня непокоря призвела до зруйнування Єрусалима та їхнього розсіяння. Наприкінці другого періоду «чотириста дев'яносто років» їхня непокоря знову призведе до зруйнування Єрусалима та їхнього розсіяння серед язичників.

Розсіянню, яке призвело до сімдесятирічного полону, передували «чотириста дев'яносто» років бунту, а після сімдесятирічного полону настали ще «чотириста дев'яносто років» подальшого бунту.

Перший період тривалістю «чотириста дев'яносто» років, який зумовив сімдесят років відпочинку землі, завершився руйнуванням Єрусалима. Наприкінці «чотириста дев'яносто» років, відокремлених від двох тисяч трьохсот років, Єрусалим знову було зруйновано, бо Ісус завжди показує кінець чогось його початком.

Сімдесятирічний полон буквального Ізраїлю в буквальному Вавилоні був символом розсіяння «семи часів», і Сестра Уайт вказує, що сімдесятирічний полон буквального Ізраїлю в буквальному Вавилоні був прообразом полону духовного Ізраїлю в духовному Вавилоні, який тривав тисячу двісті шістьдесят років.

«Божа церква на землі перебувала воістину в неволі впродовж цього тривалого періоду невпинних переслідувань, так само як і діти Ізраїлю перебували в полоні у Вавилоні під час вигнання». Пророки і царі, 714.

Тисяча двісті шістьдесят років з 538 року до 1798 року були прообразом «семи часів». Наприкінці сімдесяти років юдеї повернулися, щоб відновити й відбудувати Єрусалим. Їхнє повернення під час трьох указів ознаменувало початок (457 р. до н. е.) двотисячатрьохсотлітнього періоду видіння «маре», який привів до явлення Христа у Святому Святих 22 жовтня 1844 року. Три укази ознаменували початок пророчого періоду, і для початку цього пророчого періоду були потрібні всі три укази, хоча вони почали повертатися й відбудовувати з першим указом Кіра.

«У цьому розділі книги Ездри міститься указ. Вірші 12–26. У своїй найповнішій формі він був виданий Артаксерксом, царем Персії, 457 року до Р. Х. Але в Езд. 6:14 сказано, що дім Господній у Єрусалимі був збудований “за наказом [“указом”, на полях] Кира, і Дарія, і Артаксеркса, царя Перського”. Ці троє царів, започаткувавши, підтвердивши знову й завершивши указ, довели його до тієї досконалості, якої вимагало пророцтво, щоб позначити початок 2300 років. Якщо взяти 457 рік до Р. Х., час, коли указ був завершений, за дату повеління, то видно, що кожна подробиця пророцтва щодо сімдесяти тижнів сповнилася». Велика боротьба, 326.

Від 1798 до 1844 року три ангели з Книги Одкровення увійшли в пророчу історію, і так само, як три укази позначили початок пророцтва на дві тисячі триста років, ті три ангели позначили завершення пророцтва. Пророчий період завершився з приходом третього ангела, так само, як почався з появою третього указу, бо Ісус завжди пов'язує кінець чогось із його початком.

Юдеї почали повертатися за першим указом, а за часів другого указу вони завершили храм. Третій ангел з'явився 22 жовтня 1844 року, і до цієї дати міллеріти завершили духовний храм, заради відбудови якого вони вийшли з духовного Вавилона. Його належало завершити, бо 22 жовтня 1844 року посланець завіту мав раптово прийти до свого храму. Тим храмом був міллеритський народ, що вступив у завіт 22 жовтня 1844 року, і якого

Петро називає храмом.

І ви також, як живі камені, будуетесь в духовний дім, на святе священство, щоб приносити духовні жертви, приємні Богові через Ісуса Христа. 1 Петра 2:5.

Міллеритський храм було збудовано у 1798–1844 роках, що становить сорок шість років, або в пророчому значенні — три дні, бо Христос зазначив, що потрібно три дні, щоб звести храм.

А юдейська Пасха була близько, і Ісус пішов до Єрусалима, і знайшов у храмі тих, що продавали волів, овець і голубів, і міняйл, які сиділи. І, зробивши бич із мотузків, вигнав усіх з храму, і овець, і волів; і гроші міняйл розсипав, а столи перекинув; і сказав тим, що продавали голубів: Заберіть це звідси; не робіть дому Мого Отця домом торгівлі. І згадали Його учні, що написано: Ревність за дім Твій пожерла мене. Тоді юдеї відповіли і сказали Йому: Яке знамення покажеш нам, раз ти робиш це? Ісус відповів і сказав їм: Зруйнують цей храм, і за три дні поставлю його. Тоді юдеї сказали: Сорок і шість років будувався цей храм, і ти поставиш його за три дні? А Він говорив про храм Свого тіла. Івана 2:13–21.

Сестра Вайт зазначає, що коли посланець заповіту зненацька прийшов до свого храму, як це подано в книзі Малахії, то це пророцтво сповнилося, коли Христос очистив храм, як щойно вказано в уривку з Євангелія від Івана.

"Очищаючи храм від покупців і продавців цього світу, Ісус проголосив Свою місію — очистити серце від скверни гріха — від земних бажань, егоїстичних пожадань, злих звичок, що розтлівають душу. 'Ось Я пошлю Свого посланця, і він приготує шлях переді Мною: і Господь, Якого ви шукаєте, раптово прийде до Свого храму, і Посланець заповіту, якого ви бажаєте: ось Він прийде, говорить Господь Саваот. Але хто витримає день Його приходу? і хто встоїть, коли Він з'явиться? бо Він — як вогонь плавильника і як луг пральників: і сяде як плавильник і очишувач срібла: і очистить синів Левія та переплавить їх, як золото й срібло, щоб вони приносили Господеві жертву в праведності. Малахія 3:1–3.'" Бажання віків, 161.

Храм у другому розділі Євангелія від Івана будували сорок шість років, і Ісус сказав, що зведе зруйнований храм за три дні. Від 1798 до 1844 — це сорок шість років, і це вказує на прихід трьох ангелів (днів) із чотирнадцятого розділу Об'явлення, прихід яких був прообразно позначений трьома указами, що започаткували пророцтво на 2300 років. Сорок шість років — це період, протягом якого Христос звів храм міллеритів, бо до того часу духовне святилище й духовний Ізраїль були потоптані духовним Вавилоном.

Коли Христос на Пасху на початку Свого служіння очистив храм, Він виконував пророцтво про Посланця Заповіту, який раптово прийде до Свого храму, як про це сказано у книзі пророка Малахії. 22 жовтня 1844 року Христос раптово прийшов до Свого храму, і Йому знадобилося сорок шість років, щоб відбудувати Свій зруйнований храм.

«Прихід Христа як нашого первосвященника до Святого Святих для очищення святилища, показаний у Даниїла 8:14; прихід Сина Людського до Давнього днями, як

подано в Даниїла 7:13; і прихід Господа до Свого храму, передвіщений Малахією, є описами однієї й тієї самої події; і це також представлено приходом Нареченого на весілля, описаним Христом у притчі про десять дів, у Матвія 25». Велика боротьба, 426.

Перше обурення закінчилося 1798 року, а кінець останнього — 1844-го. Початок сорокашестирічного періоду, в якому Христос збудував міллеритський храм, ілюстрував кінець, бо і початок, і кінець були позначені завершенням Божого обурення на Його народ, адже Ісус завжди ототожнює кінець чогось із його початком.

Ми продовжимо наше вивчення настанови Гавриїла Даниїлові у наступній статті.

Книга Об'явлення має бути відкрита людям. Багатьох навчили, що це запечатана книга, але вона запечатана лише для тих, хто відкидає істину й світло. Істини, які вона містить, слід проголошувати, щоб люди мали можливість підготуватися до подій, які так скоро мають відбутися. Звістка третього ангела має бути представлена як єдина надія на спасіння гинучого світу.

"Небезпеки останніх днів уже над нами, і в нашій праці ми маємо попереджати людей про небезпеку, в якій вони перебувають. Не залишаймо без уваги урочисті сцени, про які пророцтво сповістило і які невдовзі мають відбутися. Ми — Божі посланці, і нам ніколи гаяти час. Ті, хто бажає бути співпрацівниками нашого Господа Ісуса Христа, виявлятимуть глибоку зацікавленість істинами, що містяться в цій книзі. Пером і голосом вони намагатимуться зробити зрозумілими дивовижні речі, які Христос зійшов з небес, щоб відкрити." Знаки часу, 4 липня 1906 р.